

DOM

afsagt den 18. oktober 2017 af Vestre Landsrets 6. afdeling (dommerne Lis Frost, Lars Christensen og Lone Staugaard (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0801-17

Anklagemyndigheden

mod

T1

født den ... 1975

(advokat Anne-Mette Larsen Rahbek, Viborg)

og

T2

født den ... 1977

(advokat Palle Viuff, Fredericia)

Retten i Kolding har den 10. april 2017 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 1-6692/2016).

Påstande

De tiltalte T1 og T2 har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af fængselsstraffene og gentaget påstanden om, at T2 udvises ubetinget.

Bistandsadvokaten har på vegne af F2 og F1 påstået stadfæstelse af dommens afgørelse om godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26. Bistandsadvokaten har taget forbehold for senere at rejse krav om godtgørelse for varigt mén.

De tiltalte har påstået frifindelse for kravet om godtgørelse, som de tillige har bestridt størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

Der er også for landsretten foretaget afspilning af videoafhøringer den 17. december 2015 og 1. februar 2016 af F2.

Forklaringer

De tiltalte og vidnerne A, retsmediciner Søren Christoffersen og overlæge Per Lundorff har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er endvidere afgivet forklaring af F1.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret, at de havde alle syv børn med til Kenya. Det var en ferietur. Det var første gang, de var på ferie i Afrika. Der var ingen særlig grund til, at de tog af sted i 2015. De var kun i Kenya. De var hos hans svigermor, der opholdt sig i Kenya på dette tidspunkt. Hans svigermor bor dels i Kenya og dels i Somalia. De boede sammen med hans svigermor i hendes hus i hele perioden. Under ferien var de ikke på noget tidspunkt splittet op, f.eks. sådan at han var sammen med sønnerne, mens T2 var sammen med døtrene.

De måtte forlænge ferien, fordi de blev syge. Alle blev syge, bortset fra ham selv, men tre af sønnerne var særlig hårdt ramt. Han har ikke sagt til politiet under en afhøring den 17. december 2015, at to af børnene var syge. Han har heller ikke sagt under afhøringen, at det var F1 og ..., der var blevet syge.

De har ikke en læge i familien, som de har besøgt under ferien. De var ved lægen i forbindelse med, at de blev syge, men det var ikke en læge, de kendte i forvejen.

Han afviser, at pigerne kan være blevet omskåret under ferien. Det ville han have vidst eller have hørt om. Det passer ikke, at pigerne er blevet omskåret. En beslutning om omskæring ville T2 og han have truffet i fællesskab. De har aldrig diskuteret spørgsmålet om omskæring.

Han kunne aldrig drømme om at medvirke til, at pigerne blev omskåret. Han er udmærket klar over, at det er forbudt. Han afviser, at T2 kunne finde på at lade pigerne omskære uden hans viden.

Pigerne er danske, og han ser ingen problemer i, at de får en dansk kæreste. Han er 42 år. Han kom til Danmark i 1995. Han startede på sprogskolen med det samme. Han boede først i Thisted, men flyttede så til Fredericia, hvor han fik lejlighed og job. Han har haft arbejde igennem 20 år hos flere forskellige arbejdsgivere. Han er dansk statsborger, og de har flere danske venner. De omgås danskere, og det gør børnene også.

Det var ham og T2, der tog kontakt til Per Lundorff. De fortalte ham ikke om sagen. De bad ham bare undersøge, om pigerne var blevet omskåret. De viste børnenes sygesikringsbeviser til sekretæren inden undersøgelserne. Per Lundorff spurgte, hvorfor de ønskede undersøgelsen foretaget, og de fortalte ham, at kommunen havde sagt, at pigerne var blevet omskåret. Det var selvfølgelig F1 og F2, der blev undersøgt af Per Lundorff.

Pigerne er også blevet undersøgt den 12. juli 2017 af en tysk læge, som de fik kontakt til gennem en tolk. Den tyske læge har særligt kendskab til omskæring. Tiltalte var ikke selv med til undersøgelserne i Tyskland. Den tyske læge har konkluderet, at pigerne ikke er blevet omskåret.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at det er en misforståelse, når det fremgår af personundersøgelsen, at deres omgangskreds primært er somaliere. De omgås også danskere. Han har arbejdet i en somalisk klub i Fredericia.

Tiltalte T2 har supplerende forklaret, at de tog til Kenya for at holde ferie og for, at børnene skulle møde hendes mor. Børnene havde ikke tidligere været i Afrika. Ferien blev forlænget, fordi børnene blev syge og ikke kunne rejse. De var alle syge, bortset fra T1. De havde diarré. De troede på et tidspunkt, at hun og to af børnene, F1 og F2, havde fået malaria, og de tre var i behandling for dette.

De var kun i Kenya. De boede hos hendes mor i hendes hus. I en periode har hendes mor flyttet frem og tilbage mellem Kenya og Somalia. Hendes mor bor nu i New Zealand. Hun og

T1 var sammen med børnene under hele ferien. Under ferien fik de besøg af T1s familie, der også bor i Kenya. Hendes søsters mand er selvstændig apoteker.

Pigerne kan ikke være blevet omskåret under turen. Det ville hun have opdaget, for hun var sammen med dem hele tiden.

De har aldrig diskuteret spørgsmålet om omskæring. De har aldrig haft til hensigt, at pigerne skulle omskæres. Pigerne går altid med tørklæde. I Somalia er omskæring også forbudt, og man kan straffes med fængselsstraf, hvis man medvirker til omskæring.

Det passer ikke, at pigerne er blevet omskåret. Hun var med ved undersøgelsen af pigerne i Odense. Lægen sagde til hendes datter, at hun ikke var blevet omskåret.

Efter at have modtaget resultaterne fra undersøgelserne i Odense, tog hun kontakt til deres egen læge, der henviste dem til at få foretaget en ny undersøgelse på Kolding Sygehus, men på Kolding Sygehus afviste de at foretage en ny undersøgelse. Hun kontaktede så Privathospitalet Mølholm, hvor Per Lundorff undersøgte F2 og F1. Han foretog en fysisk undersøgelse og erklærede, at pigerne ikke var blevet omskåret. Hun bad Per Lundorff om at få udleveret billeddokumentation og hun bad om, at billederne også blev sendt til Retslægerådet. Hun mener, at billederne fra undersøgelsen i Odense er manipulerede.

Efter byrettens dom har hun ladet pigerne undersøge hos en speciallæge i Tyskland. Undersøgelsen foregik i Frankfurt hos en gynækolog med særlig ekspertise inden for omskæring. Den tyske læge konkluderede, at pigerne ikke er blevet omskåret. Hun fik en erklæring herom fra den tyske læge samt billeder fra undersøgelserne.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at deres yngste barn nu er 3 år, og deres ældste barn er nu 17 år. Hun er nu i arbejde som rengøringsassistent. Det har hun været igennem de seneste cirka 7 måneder. Hvis hun udvises, har hun ingen mulighed for at være sammen med sine børn og sin mand.

A har supplerende forklaret, at da F2 kom hjem efter turen til Afrika, skulle der ikke ret meget til, før F2 blev ked af det og græd. Sådan havde det ikke været tidligere. Hun var bekymret

over de forandringer, hun konstaterede med F2 efter ferien. Hun havde ikke været bekymret for F2 før sommerferien. F2 trivedes godt i klassen. Det undrede hende, hvordan familien havde råd til ferien, for ved en tidligere episode havde F2 talt om, at de ikke kunne få råd til at deltage i et skolearrangement.

Hun kan ikke huske, hvor længe der gik, fra F2 kom tilbage, og til de havde samtalen på løberuten. Under samtalen fortalte F2 hende ikke, hvor de havde været henne i Afrika. Foreholdt dele af sin forklaring til politiet den 16. december 2015 ifølge rapport af samme dato har hun bekræftet, at F2 fortalte hende, at hun havde været i Somalia og et andet land. Hun havde en mistanke om, at der var sket noget med F2 på turen til Afrika, og derfor valgte hun at spørge til det med omskæring. F2 bekræftede, at hun var blevet omskåret. Hun var ikke i tvivl om, at F2 forstod, hvad omskæring var. F2 virkede lidt påvirket af at tale om det, og hun svarede kun kort. Hun spurgte F2, hvor det var foregået, og F2 fortalte, at det var foregået på onklers hospital. Hun spurgte F2, om hun havde været bedøvet, og det sagde F2 ja til.

F2 havde det rigtig svært, mens forældrene var varetægtsfængslet. Hun talte ikke mere med F2 om det med omskæring. Hun fik at vide, at det skulle hun ikke.

Det er hendes opfattelse, at F2 talte sandt, da hun fortalte, at hun var blevet omskåret. Det undrer hende ikke, at F2 under en senere videoafhøring har afvist, at hun er blevet omskåret. Det må være en naturlig reaktion fra et barn.

Hun har ikke været udsat for, at andre af hendes elever er blevet omskåret. Da F2 kom tilbage fra ferien, fortalte hun nærmest ikke om ferien. Hun fortalte, at hun havde boet ved familie.

Retsmediciner Søren Christoffersen har supplerende forklaret, at han er retsmediciner, og som et led i sit arbejde foretager han en række undersøgelser af børn, der har været udsat for vold og seksuelle overgreb. Selve undersøgelsen er foretaget af børnelæge Karin Lassen og ham. Peter Thiis Knudsen deltog ikke i selve undersøgelsen, men har gennemset videooptagelserne og gennemgået vidnets udkast til erklæringerne. De børnelæger, der er tilknyttet retsmedicinske undersøgelser, har en overbygning i socialpædiatri. De har ikke særligt speciale inden for gynækologi. Det er retsmedicinerne, der udfærdiger erklæringen, og det kan egentlig ses som en praktisk foranstaltning, at der medvirker en børnelæge. Gynækologer

har generelt meget lidt erfaring med at kigge på børn, og derfor er det altid børnelæger, der deltager i retsmedicinske undersøgelser af børn.

Til det foto, der er benævnt PU 225/15, har vidnet supplerende forklaret, at de to piger på billederne ligger på nogenlunde samme måde, og der er ikke manipuleret ved kønsdelene i forbindelse med billedoptagelserne.

Han tør ikke udtale sig om, hvorvidt man ved en scanning kan konstatere, om klitoris er til stede, men han vil tro, at det er muligt. De foretager ikke en sådan scanning, fordi de ikke er i tvivl om, at de ved deres undersøgelser kan konstatere, om klitoris er til stede.

Til det foto, der er benævnt PU 226/15, har vidnet supplerende forklaret, at de heller ikke her var i tvivl om, at der er foretaget et indgreb, hvor klitoris og en del af de små kønslæber er fjernet.

Han vil antage, at pigerne er blevet syet efter indgrebet. Man skærer et område ud, og så er man nødt til at trække vævet sammen og sy det for at stoppe blødningen. Det kvindelige kønsorgan heler meget hurtigt. Opheling kan ske i løbet af ganske få dage. Ved undersøgelsen har de ikke kunnet se en sammenvoksning eller sammensyning.

Forevist videooptagelse fra den fotokolposkopiske undersøgelse af F1 den 17. december 2015 har vidnet forklaret, at man også her kan se, at der ikke længere er en klitoris bag forhuden. Når man laver en traktion og trækker let op i forhuden, burde man kunne se en ”kugle”, som er spidsen af klitoris. En sådan traktion laver de ved alle retsmedicinske undersøgelser af pigers kønsdele. De har også konstateret, at de ikke kunne mærke en klitoris under forhuden.

Forevist videooptagelse fra den fotokolposkopiske undersøgelse af F2 den 17. december 2015 har vidnet forklaret, at man også her kan se, at der er den samme afbrydelse i toppen af kønslæberne, og at forhuden er trukket ned. Her kan man heller ikke se spidsen af klitoris, når der foretages traktion af forhuden. Det vil man også kunne se ved små piger, når man foretager en sådan undersøgelse.

Han er efter undersøgelserne sikker på, at der er foretaget omskæring af pigerne som beskrevet i deres erklæringer. Der mangler nogle anatomiske strukturer i forhold til normalundersøgelser, og der er ikke noget at tage fejl af. Havde de været i tvivl, ville det have fremgået af deres erklæringer. Han har ikke tidligere undersøgt piger, der har manglet klitoris. Når de har konkluderet, at klitoris er fjernet, hænger det sammen med, at de ikke har kunnet finde den ved undersøgelserne. Hvis indgrebet er sket på et hospital, vil det ikke nødvendigvis medføre synligt arvæv. Der kan muligvis være noget dybereliggende arvæv, som man ikke kan se, men det er muligt, at det vil kunne ses på en scanning. Han kan ikke udtale sig om, hvordan andre gynækologer kan være kommet til andre konklusioner. Han ved det ikke med sikkerhed, men han vil antage, at det med årene bliver mere og mere tydeligt at se, at klitoris er fjernet.

Overlæge Per Lundorff har supplerende forklaret, at de omskårne kvinder, han har set og forklaret om i byretten, har været omskåret i kategori 3. Når han har beskrevet, at han ikke så tegn på syning, har han henvist til den sammensyning, der foretages ved kategori 3-tilfælde. Ved omskæring af typen kategori 1 eller 2 vil man normalt ikke kunne se tegn på syning.

Han undersøgte pigerne ved at inspicere de ydre genitalier, og han syntes bestemt, at han så en lille klitoris hos den yngste af pigerne. Han kan ikke forholde sig til de små skamlæber, for de er ikke nødvendigvis færdigudviklet i den alder. Han har stort set ikke undersøgt andre 8-årige pigers kønsorganer, men han har sin viden herom fra lærebøgerne. Han foretog kun en ydre inspektion, så han mærkede ikke efter, om der var en klitoris, ligesom han ikke forsøgte at trække op i forhuden. Undersøgelsen foregik under noget kaotiske forhold, men han syntes, at det så normalt ud. Han var ikke i tvivl om sin erklæring, da han udarbejdede den.

Han har vist sine billeder til nogle kolleger, herunder en norsk og finsk professor i gynækologi, der også har udtrykt tvivl om, hvorvidt der er foretaget en omskæring eller ikke.

Efter byretten har han hos politiet set billeder fra de retsmedicinske undersøgelser i Odense, og det har ført til, at han i forhold til den udtrykte tvivl i byretten, er kommet endnu mere i tvivl om, hvorvidt der alligevel er foretaget omskæring af pigerne. Billedet af F1 kunne tyde på, at en del af de små skamlæber er fjernet, men han mener også, at man kan ane en klitoris. Man kan se en hudfold, og han kan ikke sige, om der ligger en klitoris inde under. Billedet af

F2 viser også en fold, hvor der kan ligge en lille klitoris inde under. Han mener ikke, at billederne er entydige.

Han tror ikke, at man vil kunne konstatere tilstedeværelse af klitoris eller arvæv ved en scanning. Hvis der er foretaget en omskæring, vil ophelingen vare flere uger. Hvis der er lavet et indgreb på den yngste pige, vil han antage, at det vil blive tydeligere med alderen.

Han så ikke fotodokumentation for pigernes identitet inden undersøgelsen. Han mindes ikke, om pigerne bar tørklæde, da de kom til undersøgelsen. Han kan ikke huske, om han har forklaret til politiet, at pigerne ikke bar tørklæde ved henvendelsen til ham. Han husker i hvert fald ikke i dag, om de havde tørklæde på.

F1 har forklaret, at hun var med sine forældre og søskende på ferie i Kenya i sommeren 2015. De skulle besøge familien. De var ikke i Somalia under ferien. På det sted, hvor de opholdt sig, var der kun somaliere, så derfor troede hun, at de var i Somalia, men hun har efterfølgende fundet ud af, at de kun var i Kenya. Det er baggrunden for, at hun oprindeligt har forklaret til politiet, at de var i Somalia.

Foreholdt sin forklaring til politiet, ifølge afhøringsrapport af 17. december 2015, side 2, 3. og 2. sidste afsnit, har hun bekræftet, at hun har forklaret således, men der var tale om, at de hele tiden var i Kenya. Det er rigtigt, at hendes far og brødre på et tidspunkt rejste videre og besøgte noget familie et andet sted i Kenya, mens hun, F2 og hendes mor blev tilbage, fordi de var syge. De boede i en stor lejlighed. De boede ikke hos hendes mormor, som havde sit eget sted, men de besøgte hende.

Hun og hendes søskende blev syge i Kenya. Hun blev selv syg af malaria. Hun var ved læge i Kenya, hvor hun blev undersøgt for malaria. Der blev taget nogle blodprøver, og hun fik medicin mod malaria. Hun blev ikke opereret. Hun er aldrig blevet opereret, og hun har aldrig været bedøvet. Hun er ikke blevet omskåret. Hun kender betydningen af omskæring.

Da hun var til undersøgelse i Odense, sagde lægen til hende, at hun skulle undersøges for at konstatere, om hun var blevet omskåret. Efter undersøgelsen sagde lægen, at der ikke var noget at se. Hun har senere været til undersøgelse hos en læge i Vejle. Det var hun to gange.

Her i sommer blev hun også undersøgt hos en læge i Tyskland. Det var i Frankfurt, og det var vist hos en gynækolog. Hendes søster blev også undersøgt, og lægen har erklæret, at hverken hun eller hendes søster er blevet omskåret.

Retsgrundlag

Straffelovens § 245 a blev indsat ved lov nr. 386 af 28. maj 2003 om ændring af straffeloven og udlændingeloven på baggrund af lovforslag nr. 183 af 12. marts 2003. Af lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.1, fremgår følgende:

”Som nævnt ovenfor under pkt. 2.1, forstås ved kvindelig omskæring alle indgreb, hvor der fjernes større eller mindre dele af de kvindelige ydre kønsorganer af kulturelle eller traditionsbestemte grunde. Efter oplysninger fra Sundhedsstyrelsen er der i princippet tre former for kvindelig omskæring:

»Sunnaomskæring/klitoridectomi«: Sunnaomskæring bruges ofte som betegnelse for fjernelse af slimhindefolden over klitoris, men bl.a. på grund af de anatomiske forhold omkring klitoris er der en meget betydelig risiko for at bortskære mere end blot slimhindefolden, og Sundhedsstyrelsen har oplyst, at det næppe forekommer i praksis, at dette indgreb foretages, uden at der også fjernes en del af klitoris. Klitoridectomi er betegnelsen for hel eller delvis fjernelse af klitoris.

»Excision«: Herved forstås hel eller delvis fjernelse af klitoris samtidig med hel eller delvis fjernelse af de små skamlæber.

»Infibulation«: Ved dette indgreb fjernes klitoris, de små skamlæber og en del af de store skamlæber, og de rå sårflader enten sys sammen eller holdes sammen på anden måde, således at der kun efterlades et meget lille hul til vandladning og menstruationsblod.

Afgrænsningen mellem de forskellige former for omskæring er i praksis ikke skarp, og der forekommer mellemformer. I lande, hvor kvindelig omskæring er udbredt, foretages indgrebet ofte af uuddannede fødselshjælpere eller ældre kvinder i familien og uden bedøvelse, og det kan derfor variere meget, hvad der faktisk bliver skåret bort.

Omskæring, specielt infibulation, kan have nogle umiddelbare helbredsmæssige følger og en række senfølger, som dels beror på indgrebets karakter, dels på den måde, indgrebet typisk bliver foretaget på.

Blandt de umiddelbare følger kan nævnes smertechok og psykisk chok på grund af indgrebets karakter, blødning, smerter ved vandladning, infektioner, blodforgiftning og stivkrampe. Senfølgerne er bl.a. smerter ved menstruation, ophobning af menstruationsblod i skede og livmoder ved infibulation,

underlivssmerter, kronisk underlivsbetændelse, der kan medføre sterilitet, invaliderende vandladningsproblemer, gentagne urinvejsinfektioner, komplikationer i forbindelse med graviditet og fødsel på grund af uelastisk arvæv, smerter ved samleje og andre seksuelle problemer.

Kvindelig omskæring er således et særdeles alvorligt indgreb, som der efter regeringens opfattelse på det kraftigste må tages afstand fra.”

Af de specielle bemærkninger i lovforslaget fremgår bl.a. følgende:

”... Med bestemmelsen fremgår det udtrykkeligt af straffeloven, at enhver form for kvindelig omskæring er strafbar, og at pigen eller forældrene ikke i noget tilfælde kan give samtykke til indgrebet med den virkning, at det bliver straffrit.

Gerningsindholdet i den foreslåede bestemmelse er også omfattet af gerningsbeskrivelsen i straffelovens §§ 244 eller 245 (der ikke ændres), jf. ordet »legemsangreb«.

Tilregnelsskravet er forsæt til at bortskære eller på anden måde fjerne de kvindelige ydre kønsorganer helt eller delvis.

Bestemmelsen omfatter alene omskæring af piger og kvinder. Om mandlig omskæring henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.3.

Bestemmelsen omfatter hel eller delvis bortskæring af de »kvindelige ydre kønsorganer«. Herved forstås klitoris og forhuden omkring klitoris samt skamlæberne (labia minora og labia majora). Bestemmelsen omfatter således alle former for kvindelig omskæring, jf. ovenfor under pkt. 3.1.

Bestemmelsen omfatter enhver fjernelse - hel eller delvis - af de ydre kønsorganer, uanset hvilket redskab der benyttes hertil. Ordlyden omfatter ikke den sammensyning af sårfladerne, der foretages som led i såkaldt infibulation, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 3. Foretages der en sådan sammensyning, som tillukker den kvindelige kønsåbning, vil dette være en skærpende omstændighed, som må inddrages ved strafudmålingen. Om »selvstændig« sammensyning af kønsåbningen - dvs. en sammensyning, der ikke sker i forbindelse med bortskæringen af dele af skamlæberne - henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.3.

Det er forudsat, at overtrædelser af bestemmelsen ligesom overtrædelser af de øvrige voldsbestemmelser i straffeloven kun kan straffes, hvis overtrædelserne må anses som retsstridige. En lægeligt begrundet bortskæring (f.eks. i forbindelse med en fødsel eller kønsskifteoperation eller ved fjernelse af en byld), vil således ikke være strafbart. Det fastslås imidlertid i bestemmelsen, at samtykke fra pigen/kvinden eller dennes forældre eller værge ikke i noget

tilfælde vil kunne medføre, at en omskæring bliver straffri. Dette gælder uanset indgrebets omfang og nærmere karakter.

Der er i øvrigt ikke med bestemmelsen tilsigtet nogen ændring i retstilstanden vedrørende den strafferetlige betydning af samtykke til legemsangreb.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at straffen for kvindelig omskæring i alle tilfælde er fængsel. Bødestraf kan ikke anvendes. I praksis vil kvindelig omskæring normalt indebære en forsætlig legemsbeskadigelse, jf. straffelovens § 245, og den konkrete strafudmåling vil således typisk kunne ske i overensstemmelse med retspraksis efter denne bestemmelse. Der må i øvrigt tages hensyn til indgrebets omfang og nærmere karakter, herunder om der er tale om f.eks. den såkaldte sunnaomskæring eller om infibulation, som er den mest lemlæstende form for kvindelig omskæring, jf. beskrivelsen ovenfor i de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.

Forsøg på overtrædelse af den foreslåede bestemmelse kan straffes, jf. straffelovens § 21.

Medvirken til omskæring, forsøg på medvirken og medvirken til forsøg kan ligeledes straffes, jf. straffelovens § 23.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at det er bevist, at F1 og F2 er blevet omskåret i det omfang, der er beskrevet af byretten.

Det tiltrædes herefter også af de grunde, der er anført af byretten, at de tiltalte er fundet skyldige som sket. Heller ikke på dette punkt kan bevisførelsen for landsretten føre til et andet resultat.

Straf:

Efter forarbejderne til straffelovens § 245 a må den konkrete strafudmåling ske i overensstemmelse med retspraksis efter straffelovens § 245, og der må tages hensyn til indgrebets omfang og nærmere karakter.

Landsretten tiltræder, at der ved den konkrete strafudmåling må tages hensyn til de forhold, der er anført af byretten. Der må tillige tages hensyn til retsmediciner Søren Christoffersens forklaring om, at omskæringerne som følge af fraværet af arvæv formentlig er foretaget på et sygehus.

De tiltalte er fundet skyldige i at have ladet deres to døtre omskære i det omfang, der er anført i taltalen, men således at alene den yderste del af klitoris er bortskåret hos begge piger. Der er ikke tilvejebragt nærmere oplysninger om den konkrete betydning indgrebet må antages at få for pigerne, herunder for deres fremtidige seksualliv. Der er enighed om, at fængselsstraffen i den konkrete sag må udmåles forsigtigt som følge af disse manglende oplysninger.

To voterende stemmer herefter for at stadfæste byrettens strafudmåling.

Fire voterende stemmer for at udmåle straffen til fængsel i 9 måneder.

Efter stemmeflertallet nedsættes straffen til fængsel i 9 måneder.

Der er enighed om, at der efter forholdets karakter ikke er grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste. Landsretten har herved også henset til, at udgangspunktet ved grov vold efter straffelovens § 245 fortsat er, at der skal fastsættes en ubetinget frihedsstraf, og at betinget dom med vilkår om samfundstjeneste kun vil kunne anvendes, hvis særlige grunde taler for det, jf. Højesterets dom af 25. april 2017, gengivet i UfR 2017, side 2170.

Udvisning:

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T2 er udvist betinget, idet det bemærkes, at prøvetiden udløber to år efter tidspunktet for løsladelse, jf. udlændingelovens § 24 b.

Godtgørelse:

Som anført ovenfor er der ikke tilvejebragt nærmere oplysninger om den konkrete betydning indgrebet må antages at få for pigerne, og på denne baggrund tager de juridiske dommere ikke spørgsmålet om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 eller 3, under påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1. Byretsdommens bestemmelse om godtgørelse udgår derfor.

T h i k e n d e s f o r r e t:

T1 straffes med fængsel i 9 måneder.

T2 straffes med fængsel i 9 måneder.

T2 udvises af Danmark betinget på vilkår, at hun i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.